

что има. А тогова непотрѣбнаго служъ хвърлете въ темнотѣхъ кромѣшнихъ, тамъ ще бѣде плачь и скръцаніе съ жбѣ-тѣ.“

Съ тажъ притчѣ ны научава Господь, че трѣбва съ трудъ и прилежаніе да развиваме дадены-тѣ намъ отъ Бога способности и съ ползъ да употрѣбляваме дарбы-тѣ на него-вж-тѣхъ благодѣть.

ГЛАВА LV.

Притча за наемны-тѣ работницы въ винограда.

Израилтяне-тѣ ся гордили съ това, че отъ отодавнашни времена были избранъ народъ Божій, и мыслили, че за нихъ само трѣбва да ся роди обѣщанный искупитель. Тѣи никакъ не рачили да вѣрватъ, че язычници-тѣ, които не знаяли истиннаго Бога, бы могли да бѣдѣтъ допустѣхъ въ Царство-то Христово. Господь со слѣдующѣхъ-тѣхъ притчѣ искалъ да покаже, колко сѣхъ тѣхъ несправедливы и жестоки, и колко е Богъ милосердъ камъ всичкы-тѣхъ человѣцы, които бы ся обѣриѣли камъ Него рано или късно.

„Царство-то небесно,“ говорилъ Исусъ Христосъ, „е прилично на оный добрый домакынъ, който излѣзълъ вутринъхъ рано да наемва работницы за лозѣ-то си. Като гы наелъ по единъ динарій на день, той гы испратилъ на лозѣ-то. Подиръ три часа пакъ излѣзълъ, а послѣ още и въ полдень, и всѣкий пѣхъ колко-то намиралъ работницы, испрашалъ гы на лозѣ-то си. Наконецъ излѣзълъ на градскѣхъ-тѣхъ поляхъ единъ часъ прѣдъ захождане-то сълнечно и видѣлъ тамъ още человѣцы, които стояли безъ никакъхъ работъ. „Зачто стоите тукъ цѣль день праздни?“ попыталъ гы той. „Никой не ны нае,“ отговорили работницы-тѣхъ. „Идете и вы на лозѣ-то ми,“ казалъ домакынъ-на-тѣхъ, „и ще получите приличнѣхъ-тѣхъ заплатъ“.

Вечерь-тѣхъ домакына-тѣхъ заповѣдалъ на управителя си да повыка всичкы-тѣхъ работницы и, като наченѣхъ да ся расплащѣхъ съ нихъ, захванѣхъ отъ послѣдни-тѣхъ, които были дошли най-